

Està resultant molt interessant el punt de vista que emet el PP valencià sobre els esdeveniments que aquests dies acaparen l'atenció mediàtica del Reino (de España), després de la manifestació de l'11 de setembre a Barcelona, a la qual, per cert, van assistir també valencians. Molts o pocs, n'hi van assistir.

Hi ha un comunicat signat per César Sánchez, vicepresident general, **criticant** Ximo Puig, líder socialista valencià, pel fet que, diu, ell i la seua família s'han lucrats amb les prebendes de la Generalitat de Catalunya. Deu voler suggerir, pel cap baix, que és un quintacolumnista de l'independentisme català. Vés a saber. L'anticatalanisme inherent a l'entramat institucional, ideològic i identitari dominant al País Valencià sempre ha tingut un filó tan productiu en aquesta classe d'abeuralls que a la primera de canvi, com un acte reflex, ja hi torna a recórrer. Pel que puga ser, els fidels vassalls valencians del PP imperial espanyol corren a diferenciar-se de qualsevol sospita de semblança amb el que passe més amunt del Sénia. La fe del convers davant la sospita inquisitorial. És així que les coses que haurien de ser normals són presentades com a diabòliques.

Que recorde, Morella, i també Vinaròs, juntament amb dos municipis valencians més, Sueca i Gandia, van crear la **Xarxa de Ciutats Valencianes Ramon Llull** amb l'objectiu d'integrar-se a la **Fundació Ramon Llull**, fundació andorrana per a la promoció exterior de la llengua i la cultura catalanes, en què hi ha representats institucionalment el Departament dels Pirineus Orientals, Catalunya, Balears i el municipi de l'Alguer, a més de l'estat andorrà. Per part valenciana, la Xarxa de Ciutats supleix el paper galdós de la Generalitat valenciana, que no hi ha volgut participar mai en atenció al tabú blavero que ha permès al PP anar a cavall de les institucions valencianes tot aquest temps. Aquest tabú blavero va expressar-lo profusament l'anterior habitant del Palau del carrer dels Cavallers i a hores d'ara el té coll avall la majoria social dels valencians: ser valencià és, sobretot i abans que res, ser no-català, i ofrenar "noves glòries a Espanya", objectiu que de vegades s'assoleix i d'altres quedà més poc a mà. Així doncs, com que l'esmentat polític socialista va impulsar aquesta organització, això dóna peu a fer servir arguments d'aquest to. Per cert, en aquesta organització passa com a la Taula del Sénia, que quan hi ha canvi de truita municipal, els ajuntaments del PP no se'n surten mai.

Això em fa pensar en la **trobada** dels escriptors d'El Pont, a Morella, el 9 d'abril de 2011, en què va constituir-se l'associació. En aqueixa ocasió, és veritat que l'ajuntament de Morella, en coherència amb la seua política de normalitat cultural que explica el seu paper fundador de la Xarxa de Ciutats, va acollir la trobada cedint espais per a la realització. Sense cap aportació econòmica. Com vaig ser

qui va llançar la idea de fer aquesta primera trobada a Morella, he de dir que, en aquell moment vaig tenir la sensació que, en aquell moment, resultava difícil, per no dir impossible, realitzar un esdeveniment d'aquestes característiques en qualsevol altre lloc diguem-ne més central del territori. Hi hauria algun ajuntament del PP disposat a acollir la propera trobada d'aquesta organització d'escriptors en valencià? N'hi ha algun de susceptible, no cal dir-ho ni fa falta tant per deduir quin, però: com és que no s'ha produït, encara? Pel tabú, sens dubte. El tabú que exclou de la normalitat allò que és natural.

Unes altres **declaracions** que també són per sucra-hi pa són les d'Alberto Fabra després d'inaugurar l'any acadèmic a la Universitat Miguel Hernández d'Elx. Afirmar que la *Comunidad* està més legitimada que Catalunya per reclamar dotacions econòmiques. No diré que no, perquè les balances fiscals són igualment ruïnoses i, tal com diu, la renda per capita mitjana dels valencians està per baix de l'espanyola. En això darrer, la política autonòmica dels darrers tres lustres, pel cap baix, alguna cosa hi deu tenir a veure. Pel que fa a les reclamacions: si tan malament ho veu, què fa que no ho reclama amb posicionaments clars davant qui té la paella pel mànec? A no, calla, que és que es tracta de participar en el *gran projecte comú* d'Espanya. Vol dir dels que van a cavall a Espanya. Com ell. És un argument que els dirigents del PP català s'han cansat de repetir i ja fa temps que no fan servir.

No hi fa res que el mateix 11 de setembre, el Congrés dels Diputats espanyol, on el seu partit té majoria absoluta, es passés pel forro la ILP Televisió Sense Fronteres que havia de permetre la recepció de TV3 a la *Comunidad*, amb l'excusa cínica que la crisi econòmica no ho fa possible. La mala qualitat de la democràcia espanyola deu explicar el nivell de suspens d'aquest tipus d'argumentaris calamitosos. Ara: al Fabra que quan era alcalde de Castelló reclamava una solució per a aquest problema, no se li ha mogut el seu mig somriure de menyspreu, que tant val per a les bones com per a les males ocasions, per als seus com per a tots els altres.

I sí, l'11 de setembre qui subscriu també era a la manifestació. Quan érem a passeig de Gràcia amb Gran Via, la meua filla, de setze anys va preguntar-me com era possible que Espanya no atengue les reivindicacions de millor tracte fiscal, quan és injust per una diferència de 16.000 milions d'euros anuals en el cas de Catalunya. Resulta complex d'explicar però fàcil d'entendre: perquè els qui van a cavall mai no volen descavalcar dels qui els porten.